

Arrest

nr. 338 498 van 22 december 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HELSEN
Antwerpsestraat 120
2640 MORTSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 30 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 7 december 2022 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 8 mei 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 27 juni 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en tot de Tchokwe etnie te behoren. U bent geboren op 22 mei 1997 in Caungula, maar groeide op in Cafunfo zonder uw vader. In 2010, na het overlijden van uw moeder, verhuisde u naar een klooster van de Theresiaanse zusters in Huambo, waar u verbleef tot 2014.

Datzelfde jaar ging u op bezoek bij uw familie in Cafunfo. Zij vertelden u dat u niet kon terugkeren naar de zusters, want het was voor u tijd om te huwen met F.T., de neef van uw moeder. In uw moeders familie was het de traditie dat vrouwen telkens met mannelijke familieleden huwden. U huwde met F.. U werd voortdurend gecontroleerd en F. gebruikte u als seksslavin. In 2018 vroeg u aan uw opa of u uw studies mocht afmaken en hij regelde dat u in Luanda verder kon studeren. In 2019 werd F. jaloers en verzocht u om terug te keren naar Cafunfo. Het was tijd voor u om zwanger te worden. Tijdens uw studies verbleef u in Maianga, waar F. een huurhuis voor u had. Tijdens uw bevalling kwam u opnieuw in contact met priester J., iemand die u kende van bij de zusters. Na de geboorte van uw dochter verslechterde uw relatie met F.. Hij misbruikte u fysiek en verbaal. In 2021 nam u telefonisch contact op met J., bij wie u uw hart kon luchten. Hij hoorde uw verhaal en adviseerde u om het land te verlaten.

Eind oktober 2022 verliet u Angola met uw eigen paspoort en een Duits visum. U reisde via Congo naar een Europees land, waarvan u niet zeker bent of het België was. Op 7 december 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door uw familie en uw ex-man, omdat u van uw ex-man wegluchtte.

In België wordt u vergezeld door uw dochter E.M. (DVZ: 9.XXX.XXX). U vreest dat zij hetzelfde lot als u zal ondergaan.

Ter staving van uw asielmotieven legt u volgende documenten neer: twee foto's van u bij de Zusters, uw lidkaart van de parochie, uw Angolese identiteitskaart. Op 27 mei 2025 maakte u opmerkingen over op de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U stelt dat u en uw dochter sedert jullie aankomst in België psychologische begeleiding volgen en dat u door de stress die u ervaarde in Angola soms moeite heeft met zaken te herinneren (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 08.05.2025, hierna CGVS, p.11,9). U maakte echter geen attesten hierrond over aan het CGVS. Tijdens het onderhoud werd er gepauzeerd, er werd u gewezen op het feit dat u altijd om extra pauze kon vragen en stelde aan het eind dat het gesprek goed verliep (CGVS, p.12,2,25). U had bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangegeven in het Tchokwe gehoord te willen worden. Het onderhoud vond plaats in het Portugees gezien er geen tolk Tchokwe beschikbaar was. Aan het begin en het einde gaf u aan de tolk en de vragen begrepen te hebben (CGVS, p.2,25).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door uw familie en uw ex-man, omdat u van uw ex-man wegluchtte (CGVS, p.11-12).

Uw verklaringen betreffende het overlijden van uw ouders zijn niet geloofwaardig.

- *Voor het CGVS verklaarde u dat uw moeder overleed in 2010, terwijl u bij de DVZ verklaarde dat ze overleed in 2005 (CGVS, p.4; DVZ, p.7)*
- *U weet niet aan wat uw moeder overleden is. U denkt dat ze vergiftigd is door haar familie, terwijl ze een goede band had met haar familie (CGVS, p.5).*
- *U kan niet concretiseren wie van haar familie dit zou doen (CGVS, p.5).*
- *U bent niet consistent over uw vader. U stelt eerst dat hij u achterliet op jonge leeftijd en geeft geen concreet antwoord op de vraag of hij al dan niet nog leeft (CGVS, p.5). Later stelt u dat hij overleed, maar dat u niet weet aan wat (CGVS, p.12).*
- *U weet niet waarom uw vader jullie achterliet toen u jong was en heeft hier zowel met uw moeder als met uw grootmoeder niet over gepraat (CGVS, p.12).*

De vaststellingen dat u slechts beperkte kennis heeft over het overlijden van uw ouders, wat een cruciaal gegeven is voor het verloop van uw verdere leven in Angola, en hier weinig interesse in vertoont zet reeds uw geloofwaardigheid op de helling.

Naast het feit dat - gelet op bovenstaande - ernstige vragen gesteld worden bij uw bewering bij uw grootouders te zijn opgegroeid, hecht het CGVS ook om onderstaande redenen geen geloof aan uw beweerde gedwongen huwelijk met F.T..

U slaagt er niet in het huwelijk te individualiseren.

- U kan niet specificeren waarom uw grootouders F. als huwelijkspartner voor u kozen. U denkt dat het door zijn geld kwam (CGVS, p.14). U heeft hierover geen vragen aan hun gesteld (CGVS, p.16).
- U weet niet waarom F. maandelijks geld aan uw grootouders betaalde (CGVS, p.14).
- U weet niet hoeveel geld F. maandelijks aan uw grootouders betaalde (CGVS, p.14).
- U kan niet concretiseren wat F. uit jullie huwelijk haalt, enkel dat het hem seksuele bevrediging heeft (CGVS, p.16).
- In de verklaring DVZ gaf u aan **ongetrouwd te zijn sinds uw geboorte en u vermeldde evenmin een echtgenoot / (niet) geregistreerde partner** (verklaring DVZ, dd. 2/3/2023, vragen 14 en 16).
- Op uw identiteitskaart, uitgegeven op 17/4/2019 staat dat u vrijgezel bent.

Uw eigen handelingen nadat u op de hoogte kwam van het huwelijk zijn niet aannemelijk.

- U stelt dat u met uw grootouders niet in gesprek kon gaan over het huwelijk, omdat uw oma u psychologisch onder druk zette en stelde dat u haar dood op uw geweten zou hebben (CGVS, p.15). Dit is niet aannemelijk gezien u stelt een goede relatie te hebben gehad met uw grootouders (CGVS, p.7).
- U heeft aan uw grootouders nooit voorgesteld om eerst uw studies af te maken en later pas te huwen, omdat ze weigerden u te laten verder studeren zodat u kinderen kon krijgen (CGVS, p.15). Het is niet aannemelijk dat u in 2018 dan wel uw grootvader kon overtuigen om uw studies verder te zetten in Luanda (CGVS, p.10).

U heeft slechts beperkte kennis over uw ex-partner.

- U weet enkel dat F. actief was in de diamanthandel (CGVS, p.8).
- U weet niet wanneer F. zijn bedrijf oprichtte (CGVS, p.8).
- U stelt F. pas ontmoet te hebben nadat u in 2014 op verlof ging naar Caunfufu (CGVS, p.8). Nochtans is hij de derde generatie neef van uw moeder en spendeerde en woonde hij voornamelijk in Caunfufu, waar u eveneens bent opgegroeid (CGVS, p.9,7).
- U stelt dat F. veel contacten had met generaals, maar kan niet concretiseren wie deze generaals zijn (CGVS, p.8).
- U weet niet of F. zijn bedrijf legaal of illegaal was (CGVS, p.16).

Uw verklaringen over dagdagelijks leven ten tijde van uw huwelijk zijn niet aannemelijk.

- U stelt dat F. nog vier andere vrouwen had wie hij afwisselend bezocht. Pas nadat u tweemaal gevraagd wordt of u dan alleen werd achtergelaten thuis en uiteindelijk 'de voorzet' krijgt of u gecontroleerd werd stelt u dat u bewaakt werd wanneer F. op bezoek ging bij zijn andere vrouwen (CGVS, p.9).
- U kan u de tweede naam van de huishoudhulp niet meer herinneren (CGVS, p.9).
- Doordat u de volgende generatie moest verzekeren werd u door uw grootouders verplicht om in het huwelijk te treden (CGVS, p.8). Het is niet aannemelijk dat u in 2018 uw grootvader en F. reeds kon overtuigen om verder te studeren en dat u in 2019 effectief kon gaan studeren in Luanda (CGVS, p.10). Zeker aangezien u stelt dat F. u overmatig controleerde en dat u in die periode nog niet was bevallen of zwanger was (CGVS, p.10).
- Het is bedenkelijk dat F. u zou controleren, mishandelen en misbruiken, maar u wel onder controle opnieuw zou laten studeren in Luanda louter omdat hij meer gehoor heeft dan uw grootouders (CGVS, p.17).
- Het is niet aannemelijk dat indien F. u danig zou controleren hij u na de geboorte van uw dochter meer vrijheid gaf om alleen inkopen voor haar te doen en dat u op die manier telefonisch met priester J. in contact kon komen (CGVS, p.19).
- F. zou u nog bedreigd hebben wanneer u hem in 2021 liet weten dat u een punt achter het huwelijk wou zetten, daarom is het opmerkelijk dat hij u net in deze periode meer vrijheid gaf waardoor u in contact kon komen met priester J. (CGVS, p.19).
- Het is vreemd dat u de bewaker zonder meer in vertrouwen nam bij uw ontsnapping en dat hij u liet gaan omdat hij medelijden had, aangezien zijn taak eruit bestond om u te bewaken (CGVS, p.20).

De reactie van uw grootouders is opmerkelijk.

- U stelt dat u uw grootouders op de hoogte bracht van het misbruik, maar ze u adviseerden om vol te houden puur uit financieel gewin (CGVS, p.14). U had namelijk een goede band en uw grootouders hadden gronden en aanzien in het dorp gezien jullie afstamming van Chiefs (CGVS, p.7,16).

U bent niet consistent over F. en uw huwelijk in uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS.

- Op het CGVS verklaart u dat F. een derde generatie neef was van uw moeder (CGVS, p.8). Dit cruciaal element laat u na te vermelden bij de DVZ (zie CGVS-vragenlijst, vraag 5).
- Bij de DVZ stelt u dat F. geld betaalde aan uw familie zodat u met hem zou meekomen (CG-vragenlijst, vraag 5). Op het CGVS stelt u dat uw grootouders u niet lieten terugkeren naar de zusters, omdat ze een volgende generatie kinderen wensten waardoor u zou moeten huwen. Zij kozen dus F. als partner voor u uit (CGVS, p.8).
- Bij de DVZ stelt u dat u geen recht had op een telefoon (CG-vragenlijst, vraag 5). Op het CGVS verklaart u slechts in het begin geen telefoon gehad te hebben, later wel (CGVS, p.9).
- Op de DVZ vermeldde u niet dat u van uw grootvader de toestemming kreeg om vanaf 2018 verder te studeren in Luanda (administratief dossier).

Uw verklaringen omtrent de praktijk van huwen in uw familie zijn niet consistent.

- U stelt dat het binnen de familie van uw moeder verplicht is voor vrouwen om met mannelijke familieleden te huwen, als ook dat vrouwen geen keuze hebben met wie ze huwen (CGVS, p.13). Nochtans is het uw moeder twee maal gelukt om te huwen en kinderen te krijgen met een andere man (CGVS, p.5,13).
- Het is bovendien opmerkelijk dat indien er dergelijke controle over de vrouwen in uw familie wordt uitgeoefend, het voor deze vaders lukte om hun kinderen volledig te onttrekken aan uw moeders familie (CGVS, p.5,13).
- U stelt dat u verplicht werd om te huwen met F. omdat u het enigste meisje in de familie was (CGVS, p.15). Nochtans kon uw zus M. zonder problemen opgroeien langs de kant van haar vader (CGVS, p.5).
- U stelt dat het in uw moeders familie niet mogelijk is om te scheiden (CGVS, p.16). Nochtans lukte het uw moeder om twee maal te hertrouwen (CGVS, p.5,13).

Het CGVS doet nog volgende vaststellingen over uw reisweg.

- U stelt tijdens uw huwelijk nooit de toestemming gekregen te hebben om te werken (CGVS, p.20). In uw visumdossier valt te lezen dat u reeds meer dan drie jaar werkzaam was als verkoopster voor het bedrijf J.B.P.D.S., een bedrijf gespecialiseerd in airconditioning.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen.

- De twee foto's van u bij zusters zijn slechts een momentopname en gemakkelijk te ensceneren en hieruit kan hoe dan ook geenszins kan worden afgeleid dat u daadwerkelijk vier jaar lang bij de zusters verbleven zou hebben.
- Uw lidkaart van de parochie ondersteunt hoogstens uw verklaring lid te zijn geweest van een kerkgemeenschap.
- De kopie van uw Angolese identiteitskaart kan louter een aanwijzing zijn van uw identiteit. Opmerkelijk is dat op het document, uitgegeven op 17/4/2019 staat dat u vrijgezel bent.
- De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen schrijfwijzen en raken niet aan de kern van bovenstaande vaststellingen.

In hoofde van uw dochter vreest u dat zij hetzelfde lot zou ondergaan gezien de traditie die heerst in jullie familie (CGVS, p.11,25). Aangezien uw feiten ongeloofwaardig worden bevonden en u een volwassen vrouw bent die in kan staan voor de bescherming van haar kind, oordeelt het CGVS dat er geen sprake is van risico voor vervolging in hoofde van uw dochter.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept zij de schending in van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1

van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk."*

5.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen."*

U stelt dat u en uw dochter sedert jullie aankomst in België psychologische begeleiding volgen en dat u door de stress die u ervaarde in Angola soms moeite heeft met zaken te herinneren (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 08.05.2025, hierna CGVS, p.11,9). U maakte echter geen attesten hierrond over aan het CGVS. Tijdens het onderhoud werd er gepauzeerd, er werd u gewezen op het feit dat u altijd om extra pauze kon vragen en stelde aan het eind dat het gesprek goed verliep (CGVS, p.12,2,25). U had bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangegeven in het Tchokwe gehoord te willen worden. Het onderhoud vond plaats in het Portugees gezien er geen tolk Tchowke beschikbaar was. Aan het begin en het einde gaf u aan de tolk en de vragen begrepen te hebben (CGVS, p.2,25).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Deze motieven worden door verzoekster niet op dienstige wijze betwist. Zij wijst in haar verzoekschrift weliswaar op het feit dat zij niet in haar moedertaal, het Tchowke, werd gehoord, doch zij betreft dit op generlei wijze op het bestaan van bijzondere procedurele noden in haar hoofde in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoekster vreest ingeval van terugkeer naar Angola door haar familie te worden vermoord omdat zij wegvluchtte van haar (ex-)echtgenoot, die haar mishandelde. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

"Uw verklaringen betreffende het overlijden van uw ouders zijn niet geloofwaardig."

- Voor het CGVS verklaarde u dat uw moeder overleed in 2010, terwijl u bij de DVZ verklaarde dat ze overleed in 2005 (CGVS, p.4; DVZ, p.7)
- U weet niet aan wat uw moeder overleden is. U denkt dat ze vergiftigd is door haar familie, terwijl ze een goede band had met haar familie (CGVS, p.5).
- U kan niet concretiseren wie van haar familie dit zou doen (CGVS, p.5).
- U bent niet consistent over uw vader. U stelt eerst dat hij u achterliet op jonge leeftijd en geeft geen concreet antwoord op de vraag of hij al dan niet nog leeft (CGVS, p.5). Later stelt u dat hij overleed, maar dat u niet weet aan wat (CGVS, p.12).
- U weet niet waarom uw vader jullie achterliet toen u jong was en heeft hier zowel met uw moeder als met uw grootmoeder niet over gepraat (CGVS, p.12).

De vaststellingen dat u slechts beperkte kennis heeft over het overlijden van uw ouders, wat een cruciaal gegeven is voor het verloop van uw verdere leven in Angola, en hier weinig interesse in vertoont zet reeds uw geloofwaardigheid op de helling.

Naast het feit dat - gelet op bovenstaande - ernstige vragen gesteld worden bij uw bewering bij uw grootouders te zijn opgegroeid, hecht het CGVS ook om onderstaande redenen geen geloof aan uw beweerde gedwongen huwelijk met F.T..

U slaagt er niet in het huwelijk te individualiseren.

- U kan niet specificeren waarom uw grootouders F. als huwelijkspartner voor u kozen. U denkt dat het door zijn geld kwam (CGVS, p.14). U heeft hierover geen vragen aan hun gesteld (CGVS, p.16).
- U weet niet waarom F. maandelijks geld aan uw grootouders betaalde (CGVS, p.14).
- U weet niet hoeveel geld F. maandelijks aan uw grootouders betaalde (CGVS, p.14).
- U kan niet concretiseren wat F. uit jullie huwelijk haalt, enkel dat het hem seksuele bevrediging heeft (CGVS, p.16).
- In de verklaring DVZ gaf u aan **ongehuwd te zijn sinds uw geboorte en u vermeldde evenmin een echtgenoot / (niet) geregistreerde partner** (verklaring DVZ, dd. 2/3/2023, vragen 14 en 16).
- Op uw identiteitskaart, uitgegeven op 17/4/2019 staat dat u vrijgezel bent.

Uw eigen handelingen nadat u op de hoogte kwam van het huwelijk zijn niet aannemelijk.

- U stelt dat u met uw grootouders niet in gesprek kon gaan over het huwelijk, omdat uw oma u psychologisch onder druk zette en stelde dat u haar dood op uw geweten zou hebben (CGVS, p.15). Dit is niet aannemelijk gezien u stelt een goede relatie te hebben gehad met uw grootouders (CGVS, p.7).
- U heeft aan uw grootouders nooit voorgesteld om eerst uw studies af te maken en later pas te huwen, omdat ze weigerden u te laten verder studeren zodat u kinderen kon krijgen (CGVS, p.15). Het is niet aannemelijk dat u in 2018 dan wel uw grootvader kon overtuigen om uw studies verder te zetten in Luanda (CGVS, p.10).

U heeft slechts beperkte kennis over uw ex-partner.

- U weet enkel dat F. actief was in de diamanthandel (CGVS, p.8).
- U weet niet wanneer F. zijn bedrijf oprichtte (CGVS, p.8).
- U stelt F. pas ontmoet te hebben nadat u in 2014 op verlof ging naar Caunfufu (CGVS, p.8). Nochtans is hij de derde generatie neef van uw moeder en spendeerde en woonde hij voornamelijk in Caunfufu, waar u eveneens bent opgegroeid (CGVS, p.9,7).
- U stelt dat F. veel contacten had met generaals, maar kan niet concretiseren wie deze generaals zijn (CGVS, p.8).
- U weet niet of F. zijn bedrijf legaal of illegaal was (CGVS, p.16).

Uw verklaringen over dagdagelijks leven ten tijde van uw huwelijk zijn niet aannemelijk.

- U stelt dat F. nog vier andere vrouwen had wie hij afwisselend bezocht. Pas nadat u tweemaal gevraagd wordt of u dan alleen werd achtergelaten thuis en uiteindelijk 'de voorzet' krijgt of u gecontroleerd werd stelt u dat u bewaakt werd wanneer F. op bezoek ging bij zijn andere vrouwen (CGVS, p.9).
- U kan u de tweede naam van de huishoudhulp niet meer herinneren (CGVS, p.9).
- Doordat u de volgende generatie moest verzekeren werd u door uw grootouders verplicht om in het huwelijke treden (CGVS, p.8). Het is niet aannemelijk dat u in 2018 uw grootvader en F. reeds kon overtuigen om verder te studeren en dat u in 2019 effectief kon gaan studeren in Luanda (CGVS, p.10). Zeker aangezien u stelt dat F. u overmatig controleerde en dat u in die periode nog niet was bevallen of zwanger was (CGVS, p.10).
- Het is bedenkelijk dat F. u zou controleren, mishandelen en misbruiken, maar u wel onder controle opnieuw zou laten studeren in Luanda louter omdat hij meer gehoor heeft dan uw grootouders (CGVS, p.17).
- Het is niet aannemelijk dat indien F. u danig zou controleren hij u na de geboorte van uw dochter meer vrijheid gaf om alleen inkopen voor haar te doen en dat u op die manier telefonisch met priester J. in contact kon komen (CGVS, p.19).
- F. zou u nog bedreigd hebben wanneer u hem in 2021 liet weten dat u een punt achter het huwelijk wou zetten, daarom is het opmerkelijk dat hij u net in deze periode meer vrijheid gaf waardoor u in contact kon komen met priester J. (CGVS, p.19).
- Het is vreemd dat u de bewaker zonder meer in vertrouwen nam bij uw ontsnapping en dat hij u liet gaan omdat hij medelijden had, aangezien zijn taak eruit bestond om u te bewaken (CGVS, p.20).

De reactie van uw grootouders is opmerkelijk.

- U stelt dat u uw grootouders op de hoogte bracht van het misbruik, maar ze u adviseerden om vol te houden puur uit financieel gewin (CGVS, p.14). U had namelijk een goede band en uw grootouders hadden gronden en aanzien in het dorp gezien jullie afstamming van Chiefs (CGVS, p.7,16).

U bent niet consistent over F. en uw huwelijk in uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS.

- Op het CGVS verklaart u dat F. een derde generatie neef was van uw moeder (CGVS, p.8). Dit cruciaal element laat u na te vermelden bij de DVZ (zie CGVS-vragenlijst, vraag 5).
- Bij de DVZ stelt u dat F. geld betaalde aan uw familie zodat u met hem zou meekomen (CG-vragenlijst, vraag 5). Op het CGVS stelt u dat uw grootouders u niet lieten terugkeren naar de zusters, omdat ze een

volgende generatie kinderen wensten waardoor u zou moeten huwen. Zij kozen dus F. als partner voor u uit (CGVS, p.8).

- Bij de DVZ stelt u dat u geen recht had op een telefoon (CG-vragenlijst, vraag 5). Op het CGVS verklaart u slechts in het begin geen telefoon gehad te hebben, later wel (CGVS, p.9).
- Op de DVZ vermeldde u niet dat u van uw grootvader de toestemming kreeg om vanaf 2018 verder te studeren in Luanda (administratief dossier).

Uw verklaringen omtrent de praktijk van huwen in uw familie zijn niet consistent.

- U stelt dat het binnen de familie van uw moeder verplicht is voor vrouwen om met mannelijke familieleden te huwen, als ook dat vrouwen geen keuze hebben met wie ze huwen (CGVS, p.13). Nochtans is het uw moeder twee maal gelukt om te huwen en kinderen te krijgen met een andere man (CGVS, p.5,13).
- Het is bovendien opmerkelijk dat indien er dergelijke controle over de vrouwen in uw familie wordt uitgeoefend, het voor deze vaders lukte om hun kinderen volledig te onttrekken aan uw moeders familie (CGVS, p.5,13).
- U stelt dat u verplicht werd om te huwen met F. omdat u het enigste meisje in de familie was (CGVS, p.15). Nochtans kon uw zus M. zonder problemen opgroeien langs de kant van haar vader (CGVS, p.5).
- U stelt dat het in uw moeders familie niet mogelijk is om te scheiden (CGVS, p.16). Nochtans lukte het uw moeder om twee maal te hertrouwen (CGVS, p.5,13).

Het CGVS doet nog volgende vaststellingen over uw reisweg.

- U stelt tijdens uw huwelijk nooit de toestemming gekregen te hebben om te werken (CGVS, p.20). In uw visumdossier valt te lezen dat u reeds meer dan drie jaar werkzaam was als verkoopster voor het bedrijf J.B.P.D.S., een bedrijf gespecialiseerd in airconditioning.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen.

- De twee foto's van u bij zusters zijn slechts een momentopname en gemakkelijk te ensceneren en hieruit kan hoe dan ook geenszins kan worden afgeleid dat u daadwerkelijk vier jaar lang bij de zusters verbleven zou hebben.
- Uw lidkaart van de parochie ondersteunt hoogstens uw verklaring lid te zijn geweest van een kerkgemeenschap.
- De kopie van uw Angolese identiteitskaart kan louter een aanwijzing zijn van uw identiteit. Opmerkelijk is dat op het document, uitgegeven op 17/4/2019 staat dat u vrijgezel bent.
- De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen schrijfwijzen en raken niet aan de kern van bovenstaande vaststellingen.

In hoofde van uw dochter vreest u dat zij hetzelfde lot zou ondergaan gezien de traditie die heerst in jullie familie (CGVS, p.11,25). Aangezien uw feiten ongeloofwaardig worden bevonden en u een volwassen vrouw bent die in kan staan voor de bescherming van haar kind, oordeelt het CGVS dat er geen sprake is van risico voor vervolging in hoofde van uw dochter."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiverde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoekster betoogt dat het overlijden van haar moeder en vader niet erg relevant zijn voor haar vluchtrelaas, kan zij geenszins worden bijgetreden. Immers, het overlijden van haar ouders maakte dat zij bij haar grootouders ging wonen, die haar uiteindelijk tot het huwelijk met F. zouden hebben gedwongen. Dat verzoekster een dermate cruciaal element uit haar relaas aldus tracht te minimaliseren in haar verzoekschrift, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van dit relaas. Waar zij stelt dat haar moeder overleed in 2010, komt zij niet verder dan het bevestigen van één versie van deze terecht in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid, hetgeen deze tegenstrijdigheid uiteraard niet ongedaan maakt. Dat er tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken sprake zou zijn geweest van een slechte vertaling omdat de tolk niet haar moedertaal, het Tchokwe, sprak, is geenszins ernstig. Zij maakte hiervan immers nooit eerder melding, ook niet in de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud die zij via haar advocaat bezorgde. Haar persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vond overigens zonder problemen in het Portugees plaats. Ook wat betreft de omstandigheden van de overlijdens van haar moeder en vader, is verzoeksters kennis dermate beperkt dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van haar relaas. Waar zij dienaangaande in haar verzoekschrift stelt dat zij denkt dat haar moeder werd vergiftigd, komt zij niet verder dan het herhalen

van haar eerdere verklaringen hieromtrent, hetgeen op zich geen ander licht werpt op de beoordeling van deze verklaringen in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Betreffende haar vader stelt zij dat deze omkwam in de burgeroorlog in Angola, doch tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaarde zij aanvankelijk dat haar vader haar en haar gezin op jonge leeftijd had verlaten en kon zij niet aangeven of hij al dan niet nog leeft, terwijl zij later beweerde dat hij ook was overleden maar dat zij niet weet aan wat.

Ook het beweerde gedwongen huwelijk met F. is niet geloofwaardig. Uit verzoeksters verklaringen blijkt immers dat zij wel nog kon voortstuderen, dat haar moeder tweemaal kon hertrouwen en dat haar zus probleemloos aan de kant van haar vader kon opgroeien. Aldus maakt zij geenszins aannemelijk uit een conservatief-traditionele familie afkomstig te zijn waarin vrouwen gedwongen worden te huwen met een familielid. Bovendien wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat verzoekster niet kan aangeven waarom haar grootouders louter omwille van financieel gewin zouden aanvaarden dat verzoekster werd misbruikt binnen haar beweerde gedwongen huwelijk met F., dat zij niet kan aangeven waarom F. als haar huwelijkspartner zou zijn uitgekozen, dat zij niet weet hoeveel F. haar grootouders zou betalen, dat haar kennis over F. gebrekkig is en dat zij onaannemelijke verklaringen aflegt over het dagelijks leven met F. In haar verzoekschrift komt zij dienaangaande niet verder dan te herhalen dat F. betaalde omwille van seksuele betrekkingen die hij met haar kon hebben, minimaliseert zij voorts de eerder door haar 'goed' genoemde band met haar grootouders en stelt zij dat zij, omdat zij ouder was, assertiever en wijzer was en hierdoor "*meer haar plaats [kon] opeisen*". Deze *post factum* aangehaalde beweringen kwamen duidelijk na reflectie tot stand door confrontatie met de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Dergelijk verweer is geenszins ernstig. Dat verzoeksters grootouders in de arme, rurale maatschappij van Angola zouden tolereren dat hun kleindochter, met wie zij een goede band hadden, zou worden misbruikt door haar echtgenoot louter omwille van financieel gewin, is geenszins geloofwaardig. Verder stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat F. een illegale diamanthandel had, terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud niet kon aangeven of diens diamanthandel al dan niet illegaal was.

Voorts merkt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op dat verzoeksters identiteitskaart (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) vermeldt dat zij vrijgezel is. Waar zij dienaangaande in haar verzoekschrift betoogt dat het om een traditioneel huwelijk ging, dat bovendien illegaal was omdat F. reeds meerdere echtgenotes had, dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoekster het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. Dat verzoeksters identiteitskaart vermeldt dat zij vrijgezel is, vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas, doch is op zich geen doorslaggevend element. Hetzelfde geldt voor de in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistenties tussen haar verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en deze bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken kort verloopt en dat zij bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de kans krijgt om genuanceerder te antwoorden, doet aan deze inconsistenties geen afbreuk. Ook het motief uit de bestreden beslissing met betrekking tot de discrepantie tussen haar verklaring nooit te mogen werken tijdens haar huwelijk en de vaststelling in haar visumdossier dat zij verklaarde drie tewerkgesteld te zijn geweest bij een bedrijf voor airconditioning, vormt geen doorslaggevend element doch wel een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Het toont immers aan dat verzoekster er niet voor terugdeinst om leugenachtige verklaringen af te leggen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

7.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend vijftientig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. HUENGES WAJER